

Pienen Siiri-sopulin isot uutiset

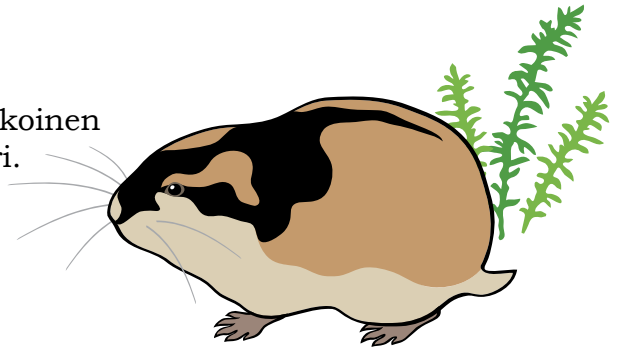
Tepsulivei täältä Ukselmapäältä!
Olen se Ukselmapää-tunturin menninkäinen,
Elska,
Jolla on isot korvat.

Isoilla korvilla kuulen tosi hyvin kaikki tärkeät asiat.
Isoilla korvilla kuulen niin pienet kuin suuretkin tunturin tai metsän asiat.
Liikuskelen aina hissukseen tunturissa tai metsässä.
Siellä kannattaa muutenkin liikkua hiljaa,
silloin kuulee kaikenlaisia jänniä metsän juttuja.

Tuuli on metsässä se,
joka kuljettaa ihan virallista metsän postia ja sanomia.
Kerran tuuli kuljetti sellaista postia, että Siiri-sopuli oli saanut poikasia.
Minä päätin oitis lähteä tervehtimään Siiri-sopulia ja onnittelemaan perheen-
lisäyksen johdosta.

Tiedätkö,
minkä näköinen ja kokoinen Siiri-sopuli on?
Siiri-sopuli on pienikokoinen jyrsijä.
Täysikasvuinen Siiri-sopuli on noin myyrän kokoinen
tai sanoisinko, että hiukkasen isompi kuin hiiri.

Jyrsijänä se jyrssi kasviksia.
Kynsisammal on sen herkkua.
Voi se herkutella myös marjoilla ja ruohoilla.
Jyrsijä tarvitsee hyvät hampaat, millä jyrssiä.
Siiri-sopulilla onkin kaksi kohtalaisen pitkää etuhammasta.
Ja arvaatkos mitä?
Hampaat eivät lopu, vaikka Siiri-sopuli jyrssisi kuinka paljon.
Sen etuhampaat kasvavat koko sen elinajan!

Siiri-sopulin paksu ja pehmeä turkki on kauniin kirjava.
Pääasiassa se on kellanruskea, jota on koristeltu mustilla raidoilla.

Siiri-sopuli on tunturisopuli.
Nimi tulee siitä,
että se elää tunturimaastossa.
Jos sopuleita syntyy paljon,
silloin Siiri ja monet muut sopulit lähtevät vaeltamaan muualle,
etsimään rauhallisempaa asuinseutua.

Silloin,
kun niitä on paljon
ja ne ovat vaeltamassa,
niitä voi nähdä helposti.

Normaalioloissa ne pysyttelevät aikalailla piilossa.
Vaelluksella ne kulkevat samaan suuntaan, eivätkä ne kiertele eivätkä väistele.
Silloin niitä jää myös autojen alle, mikä on surullista.

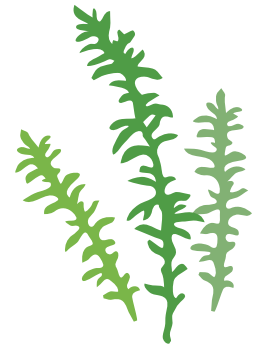
Siiri-sopuli siis ei siis ole kovin iso,
ja sen poikaset ovat vielä pienempiä.
Kun tuuli oli tuonut minulle viestin vastasyntyneistä poikasista,
riensin heti vauhdilla pesämättään kohdalle.

Kurkistin pesään.
Siellä Siiri oleili pikkuruisten poikastensa kanssa kaikessa rauhassa.
Siiri kertoi minulle,
että poikaset olivat vielä ihan karvattomia, vaaleanpunaisia ja pitivät silmiä
tiukasti kiinni.
Poikaset olivat pieniä, siis kyseessä oli oikeastaan pieni asia.
Siirin elämässä se oli tosi suuri uutinen, joten se oli iso asia.
Ja minustakin ne pikkuruiset sopulinpoikaset olivat todella suuri asia
ja todella suuri uutinen
ja mielenkiintoinen uutinen.

Minä onnittelin Siiriä ja annoin sille lahjaksi kukkurakourallisen kynsisammalta.
Siiri-sopuli oli hyvillään lahjasta;
”kun imettää poikasia, täytyy myös itse syödä hyvin”, se sanoi.
Nyt sillä oli pitkäksi aikaa syömistä.

Eli tällaista elämäni on täällä tunturissa ja metsässä ja suolla.
Elämäni on luonnon ja sen tapahtumien seuraamista.
Joskus tapahtumat ovat suuria,
joskus pienempiä,
joskus ihan pikkuriikkisiä, mutta tärkeitä,
kuten pienten sopulinpoikasten syntymä.

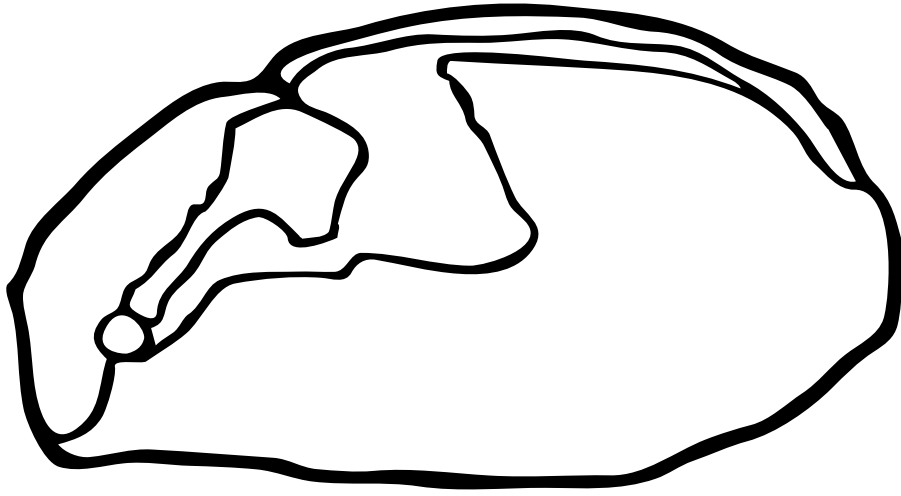
Elska

Menninkäisen mietteet kirjoitti paperille Kristiina Aikio.

Jälkisurinat:

1. Piirrä kuva sopulista tai väritä oheinen Siiri-sopulin kuva! Piirrä sille pitkät viikset, lyhyet jalat, kaksi terävää etuhammasta sekä pieni hännäntöppö. Voit piirtää myös pieniä poikasia sen viereen. Piirrä sille myös ravinnoksi sammalta.

nimeni:

nimeni:

